

عنوان مقاله:

نقش منبع کنترل بیماری و خودشفقتی در پیش بینی امید به زندگی بیماران دیابتی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حمیدرضا صمدی فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش منبع کنترل بیماری و خودشفقتی در پیش بینی امید به زندگی بیماران دیابتی انجام پذیرفت. روش اجرای این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه بیماران دیابتی نوع 2 شهر اردبیل تشکیل دادند که به روش نمونه گیری تصادفی 011 نفر از بیماران دیابتی به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه های منبعکنترل راتر (0611)، خودشفقتی ریس و همکاران (2011) و امید به زندگی اسنایدر (1991) استفاده شد. داده های پژوهش نیز با روشهای ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند گانه تجزیه و تحلیل شدند. نتایج نشان داد بین مهربانی با خود، احساس مشترک انسانی ذهن آگاهی، خودشفقتی کل و منبع کنترل درونی با امید به زندگی رابطه مثبت معنادار ($p > 0/05$) و بین مؤلفه های قضاوت در مورد خود، انزوا، فزون همانندسازی و منبع کنترل بیرونی با امید به زندگی بیماران دیابتی رابطه منفی معناداری وجود دارد ($p > 10$). ضرایب بتای متغیرهای پیش بین نیز نشان داد که از بین متغیرهای مورد بررسی: مهربانی با خود 11 درصد، انزوا 25 درصد، ذهن آگاهی 22 درصد، فزون همانند سازی 15 درصد، منبع کنترل درونی 28 درصد و منبع کنترل بیرونی 13 درصد قابلیت پیشبینی - - 1/ معنادار امید به زندگی بیماران دیابتی را دارند ($p > 0/01$). در نتیجه می توان بیان نمود که منبع کنترل بیماری و دل سوزی به خود در زمره متغیرهای مرتبط با امید به زندگی بیماران دیابتی بودند و توانایی پیش بینی آن را دارند.

کلمات کلیدی:

منبع کنترل، دلسوزی به خود، امید به زندگی، بیماران دیابتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/526677>

